

**GRIMM JACOB, GRIMM
WILHELM**

TITELITURY

Grimm Jacob

Titelitur

«Public Domain»

Jacob G.

Titelitury / G. Jacob — «Public Domain»,

Czasami wydostanie się z sytuacji bez wyjścia okazuje się dopiero początkiem problemów. Dzielna młoda dziewczyna zostaje wplątana w kłopoty z powodu przechwałek swojego ojca. Musi pod groźbą śmierci dokonać rzeczy niemożliwej: przemienić słomę w złoto. Wtem zjawia się krasnoludek — pomocny, ale nie bezinteresowny. Nasza bohaterka — której imienia nie znamy! — nie ma wyboru, trzeba zgodzić się na straszny warunek postawiony przez magicznego pomocnika. Kiedy dochodzi do spełnienia wymuszonej obietnicy, mądra dziewczyna dostaje jeszcze jedną szansę — i okazuje się, że potrafi ją wykorzystać. Tytuł zdradza zagadkę, której rozwiązanie uratuje bohaterkę. Ten tytuł brzmiał różnie w kolejnych przekładach baśni Grimmów. Niemiecki skrzat Rumpelstilzchen otrzymał od polskich tłumaczy imiona: Dydko, Rupiec-Kopeć, Rumpelszyk i Hałasik. Główny motyw tej historii nawiązuje w każdym razie do prastarego wierzenia, według którego ktoś, kto pozna prawdziwe imię człowieka, demona lub przedmiotu, zyskuje nad nim magiczną władzę.

Содержание

Конец ознакомительного фрагмента.

6

Jacob i Wilhelm Grimm

Titelitory

Pewien ubogi młynarz miał piękną córkę. Otóż zdarzyło się pewnego razu, że młynarz rozmawiał z królem, a chcąc przydać sobie znaczenia rzekł:

– Mam ci ja córkę, co potrafi prząść złoto ze słomy!

A król na to:

– Ta sztuka podoba mi się bardzo. Jeśli córka twoja jest tak zdolna, jak powiadasz, przyprowadź ją jutro do zamku.

Kiedy dziewczyna przysła do zamku, król zaprowadził ją do izby pełnej słomy, kazał jej dać kołowrotek i rzekł:

– A teraz bierz się do roboty, jeśli zaś przez noc nie uprzedzisz ze wszystkiej tej słomy złota, czeka cię śmierć.

Po czym zamknął drzwi i pozostawił dziewczynę samą. Biedna młynarzówna zamyśliła się smutno, ale żadnego ratunku wymyślić nie mogła. Oczywiście nie umiała prząść złota ze słomy, a lęk jej wzrósł tak, że poczęła rzewnie¹ płakać. Wtem otwarły się drzwi i ukazał się w nich małeńki karzełek, który rzekł:

– Dobry wieczór, panno młynarzówno, czemu płaczesz tak żałośnie?

– Ach – odparła – kazano mi uprząść ze słomy złoto, a ja tego nie potrafię.

Karzełek zaś rzekł:

– Co mi dasz, jeżeli zrobię to za ciebie?

– Dam ci swój naszyjnik – odparła dziewczyna.

Karzełek wziął naszyjnik, siadł do kołowrotka i szur, szur, szur, raz, dwa, trzy, szpulka już była pełna. Wsadził nową i szur, szur, szur, raz, dwa, trzy, druga też była pełna; tak pracował aż do rana, a o wschodzie słońca cała słoma była wyprzędzona, szpulki pełne złotych nici.

¹ *rzewnie* – smutno, melancholijnie, z żalem. [przypis edytorski]

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.